

Punkter — jeg vil have fuldt ud bemærket, at det er hemmeligt Afstemning, og at jeg tillige ønsker at faae en længere Valgtid til Valghandlingen — at jeg, dersom Lovforslaget, som det jo synes, ikke gaar til Udvalg, skal tillade mig at stille Ændringsforslag til 2den Behandling.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Som det vil fremgaa af Lovforslagets Motiver, og som jeg ogsaa tillod mig at udtale, da jeg fremsatte Lovforslaget, har Synspunktet for dette Lovforslag været det, at man kun vilde foretage de absolut fornødne Forandringer med Hensyn til Afstemningsmaaden. Jeg tror, at det har været rigtig at lægge dette Synspunkt til Grund, og jeg tror ogsaa, det vilde være rigtig at fastholde det. Det forekommer mig, at det er det, man kan enes om, selv om man ikke kan enes om Andet, og jeg er unægtelig bleven i høj Grad bestyrket deri ved, hvad der her er fremkommet under denne Forhandling. Det Forhold, som nu er tilstede i de Valgtredse, hvor der skal vælges et større Antal Valgmænd, er det, at man umulig kan opfylde Valglovens Forskrifter. Som det ganske rigtig er blevet sagt, er det ogsaa hidtil kun gaaet derved, at man har tilsidefat dem ved at modtage Sedler. Det er godkjendt af Landstinget, men man kan ikke godt paahyde Brugen af saadanne Sedler. Kommer der altsaa Vælgere, der ville ditere, saa er man nødt til at finde sig deri, i alt Fald ved jeg ikke, hvorledes man skal undgaa det. Det er det Tilfælde, der ligger for, og for at forebygge den derved opstaede Vansteligheid, er det, at jeg har foreslået i de to Paragrafer af Valgloven at foretage kun de Forandringer, som ere nødvendige for at afhjælpe den nævnte Mangel, men heller ikke gaa videre. Der kan selvfølgelig for mit Vedkommende ikke være det Mindste i Veien for, at man gjør den Tilføielse, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Bloug) nævnte, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at man derved kommer en lille bitte Streg ideover, hvad der er nødvendigt; thi det Nødvendige er kun, med Fastholdelse af den offentlige Afstemningsmaade, at paahyde Stemmesedlernes Aflevering og saa selvfølgelig foreskrive en Fremgangsmaade, der gjør det muligt at opfylde de Bestemmelser, der ere givne i Valgloven. Det har som sagt været Regjeringens Standpunkt. Jeg veed meget godt, at der i det andet Thing foreligger i denne Samling og har foreligget i flere Samlinger et Lovforslag til en Afhjælpning særlig af Manglerne i § 71, men det gaar langt videre end dette

og søger at indføre forskellige andre Bestemmelser. Det ærede 2det Medlem for 6te Kredts (Casperfen) mente, at man lige saa godt kunde gaa til hemmelig Afstemning og foretage forskellige andre Forandringer. Man kunde udvide Lovforslaget til at gjælde ogsaa, hvor der kun skal vælges 1 Valgmand; man kunde forlænge Fristerne for Valghandlingen og endelig kunde man indbringe andre Paragrafer af Valgloven under Lovforslaget. Alt det beneger jeg selvfølgelig ikke, men det forekommer mig, at Tiden til at opfatte dette Spørgsmaal, hvad der i og for sig kunde være hensigtsmæssigt i saa Henseende, først er kommen, naar man kommer til en Forhandling om hele Valgloven og hele Afstemningsmaaden baade til Folkestinget og Landstinget, og naar man jaaledes i det Hele taget faar Valgloven i speciellere Grad under Overveielse. Som vi nu i dette Øieblik staa overfor et Landstingsvalg med en muligvis ikke lang Tid af Rigsdagssamlingen for os, forekommer det mig rigtig, at man indskrænker sig til de Forandringer, som ere nødvendige, for at Valgloven kan opfyldes paa dette Punkt, Valg af Valgmænd. Derfor er det meget strengt tagtaget — i hvert Fald har det været Bestræbelsen, og jeg haaber ogsaa, det er lykkedes — at redigere dette Lovforslag jaaledes, at man kun rører ved dette Punkt og kun gjør de Forandringer, der ere absolut nødvendige. Det er net i den Tro, at det var Noget, man kunde enes om, fordi det Nuværende er saa usornstigt og umuligt, at Alle maa kunne se det. Dette er Lovforslagets Hovedpunkt. Jeg tror, at hvis man ikke fastholder dette, men gaar ind paa de Forandringer, som maatte være ønskelige i en eller anden Retning, vil det være langt vansteligere at enes om og gennemføre dette Lovforslag. Derfor tror jeg stadig at maatte anbefale, at man beholder det Grundlag, som Forslaget nu har frembudt for Thinget, og jeg skal henstille, om man ikke vil finde, at det er det praktisk Rigtige. Der er jo ikke Noget i Veien for, at vi til andre Tider, under andre Forhold tage alle de mulige ønskelige Forandringer under Overveielse. Men jeg tror, at det i dette Øieblik vil være rigtigst ved dette Lovforslag, som jeg vedkjender mig er et Leilighedslovforslag, kun at gjøre de Forandringer, der ere absolut nødvendige. Dette og kun dette har været tilsigtet.

Casperfen: Jeg er naturligvis enig med den høitærede Minister i, at det var heldigst, om Lovforslaget blev gennemført, og at man indskrænkede sig til det, som jeg kal-